

KURJER WARSZAWSKI.

Na prowincji i w Cesarstwie wynosi rocznie Rs. 8, (w tem mieści się już opłata pocztowa za przesyłkę kop. 96, oraz za opakowanie i Ekspedycję Rsr. 2 kop. 24).
Prenumerata przyjmuje się rocznie, półrocznie i kwartalnie.

ROK PIĘCDZIESIĄTY PIERWSZY.

Dziś: Ś-tych Tybercjusza i Walerjana.
Jutro: Ś-tych Bazylisy i Anastazji MM.
Niedziela Przewodnia: Ś-go Lamberta M.
Poniedziałek: Ś. Rudolfa Biskupa Wyznawcy.

Wschód słońca o godzinie 5 minut 8.
Zachód „ „ 6 „ 55.

Długość dnia godzin 13 minut 46.
Przybyło „ „ 6 „ 8.

Wtorek: Ś-go Apoloniusza Męczennika.
Środa: Ś-go Hermogenesa Męczennika.
Czwartek: Ś-tych Sulpicjusza i Serwiljana.
Piątek: Ś-go Anzelma Biskupa.

Adres Redakcji „Kurjera Warsz.“: PLAC TEATRALNY, Nr 5, dom W. L. ZABŁOCKIEJ.

—Q— Dopóki nowe książki u nas się wydawały, (bo teraz niestety tak ich mało wychodzi, że i nie ma o czem wspominać) ciągle było słycać uskarżania się na ich drożyznę.

Rzeczywiście książki u nas nie były tanie zwłaszcza w porównaniu do cen, przez niemieckich i francuzkich wydawców nakładanych.

Ale wydawcy nasi odpowiadali na to, że w Anglii, we Francji, w Niemczech, wydania nowych książek, rozchodzą się w dziesiątkach tysięcy egzemplarzy, zaś u nas zaledwie na setki tylko liczyć można, i rozsprzedaż pięciuset egzemplarzy jest już wielkiem powodzeniem.

Publiczność zaś twierdziła, że nie kupuje książek dla tego że drogie. Jedni więc na drugich zwalali winę, wydawcy na publiczność a publiczność na wydawców, aż wreszcie rozcięto węzeł gordyjski w ten sposób, że publiczność przestała zupełnie kupować, a wydawcy wydawać.

I zrobiła się wielka cisza w handlu księgarskim. Stare wydania drzemają nieporuszone na pułkach a o nowych nikt nie myślał.

W ostatnich jednak czasach ożywiło się to trochę. Ten i ów zaczął sobie łamać głowę nad wydawnictwem, któreby zainteresowały na chwilę szczupłe kółko czytających u nas, przedstawiało jakieś prawdopodobieństwo powodzenia.

Więc byli tacy, którzy szukali tego powodzenia w skandalu i polowaniu na wieczne głupstwo ludzkie. I tym udało się najzupełniej. Pokątne jakieś wydania „Świata duchów“, „Tajemnic dworu hiszpańskiego“, „Żywota Barbary Ubrych“, „Nowych tajemnic Paryża“ i t. d., i t. d., poczęły się rozchodzić nadspodziewanie nawet tych, którzy je podjęli. A ta zaraza szerzyła się i szerzy w najdrobniejszych kółkach czytelników, którzy hołdując naganemu rozciekawieniu nie umieją sobie zdawać sprawę z tego co kupują.

Z drugiej strony probowano i poważniejszych wydań a pokazało się, że i na te znalazł się jaki taki pokup, chociaż zawsze skarżono się na drożyznę.

Obecnie możemy donieść iż znalazł się zuchwalec, który pragnie wyjść z tego zaklętego kółka obustronnych skarg publiczności i wydawców i poprobać czy nie można by współzawodniczyć nizkością ceny książek z zagranicznymi wydawcami i czy to nie wpłynie na przełamanie lodów obojętności czytelników.

Stosowne do tego nastęrczało się pole. Wydanie wszystkich komedji Fredry (ojca) zupełnie już wyzerpane jest u nas, a jeżeli kto z żyjących, to Fredro z pewnością, może liczyć na ogólną sympatję czytelników.

PP. Gebethner i Wolff nabywszy od Fredry prawo do nowego wydania jego komedji, postanowili puścić w świat to wydanie po cenie u nas niepraktykowane taniej, licząc na rozprzedanie znacznej liczby egzemplarzy.

Pomysł ten w bieżącym jeszcze roku ma przyjść do skutku. Idzie więc tylko o to, czy publiczność poprze dobre chęci wydawców i czy podaniem ręki tak użytecznej innowacji, zachęci ich do wytrwania na tym nowym torze wytkniętym w handlu wydawniczym u nas.

Dla pożytku ogólnego i rozpowszechnienia czytelnictwa w kraju naszym, spodziewamy się że przewidywania wydawców dzieł Fredry, ziszczą się pomyślnie.

— Do kwest po kościołach na rzecz szpitali i zakładów dobroczynnych, na ręce p. hr. St. Ostrowskiego, nadesłały do dołączenia do pieniędzy zebranych w kościele Narodzenia N. M. P., p. Marja z Lilpopów Sommerowa rs. 3 i do pieniędzy w kościele Ś-go Andrzeja Apostoła, p. Marja Unger rs. 5.

— W kościele Św. Anny, na Krakowskim-Przedm., damy: Konstancja Leonowa Epstein i Celina Niezabytowska, ukwestowały przy Grobie Zbawiciela, rubli srebrem 385.

— W czasie obecnych zabaw ludowych na placu Ujazdowskim do mnóstwa rozrywek przybyła jedna jazda konna.

Nie można by nic przeciw temu zarzucić, gdyby konie używane do jazdy były zdrowe i silne. Tymczasem wszystkie one są słabe, zmęczone i zupełnie nie zdolne do jazdy wierzchowej. Są to bowiem konie używane do rozwózki cegły, wody, i t. p.

Nieszczęsne te stworzenia zna każdy z ulic miasta, schudzone, zbiedzzone i okaleczone nie raz męczą się one bezskutecznie by uciągnąć nad siły wyładowane fury.

Przez ubiegłe parę dni nie miały by one zajęcia, właściciele ich zatem chcą korzystać z każdej chwili, zamiast dać biednym zwierzętom tak potrzebny odpoczynek uzyli ich do gorszej jeszcze pracy. Mnóstwo chłopców rzemieślniczych a wśród nich i wielu uczniów gimnazjalnych dosiadłszy tych biednych koni oddawało się nieznanym im może jeszcze wcale rozrywce, biegało galopem po całym placu Ujazdowskim i sąsiednich ulicach, zmuszając wierzchowców nie już szpicrutą, ale kijami do szybszego biegu.

Smutnie to świadczy o moralności u nas młodszego pokolenia. Jedną tylko okoliczność jest w tym względzie pocieszającą, mianowicie, że na fakt powyższy zwróciło uwagę bardzo wiele osób, tak że odebraliśmy w tym przedmiocie kilkanaście korespondencji.

— W przyszłym tygodniu we środę odbędzie się w Towarzystwie Muzycznym wieczór muzykalny. O ile słyszeliśmy w program zabawy wchodzi oprócz numerów fortepianowych i śpiewów solowych, tercet smyczkowy i śpiewy chóralne wykonane przez amatorki i amatorów.

— Panna Paschalis warszawianka b. uczennica tu-tejszego instytutu muzycznego, występuje obecnie jako primadonna teatru w Palermo i doznaje wielkiego powodzenia. Włoskie teatralne dzienniki z których wiadomość tę czerpiemy, rozpisują się szeroko o owacjach zrobionych jej w czasie benefisowego przedstawienia.

— Wczorajszy deszcz sprowadził nam prawdziwie wiosenną temperaturę. Powietrze ociepliło się znacznie. Drzewa stoją już oddawna w pączkach,—potrzeba im tylko cokolwiek deszczu i kilku dni ciepła, aby rozwinąć się i zazielenić.

— Wczorajsze przedstawienie „Arykanki“ było ostatniem w tegorocznym sezonie opery włoskiej. Sala teatralna zapełniła się publicznością, chcącą raz jeszcze nalubować się piękną muzyką Meyerbeerowskiej muzy, do czego nie prędko znów zdarzy się pewno sposobność. „Afrykankę“ artyści włoscy odśpiewali na pierwsze swe w Warszawie wystąpienie, tąż samą też operą, najlepiej może ze wszystkich całego repertoaru wystawioną, z nami się żegnają. Podobno na rok przyszły prawie w tym samym składzie opera włoska znów do nas zawita.

— Do „Gazety Warszawskiej“ donoszą z Kalisza, iż przed niedawnym czasem w powiecie słupeckim wykopany został kociołek starożytny miedziany, dosyć spory, być nawet bardzo może, że kiedyś był napełniony pieniędzmi. Opis tego wykopaliska skreślił starożytnik kaliski, p. Szaniawski, i takowy w miejscowym piśmie ma się ukazać.

— Korrespondent Gazety Polskiej z Florencji donosi o znajdującej się na tamecznej wystawce, sztuk pięknych pracy malarza Henryka Rodakowskiego, stale zamieszkałego we Francji. Pracą to jest portret kobiety. W tym utworze malarza korrespondent dopatruje dokładność i delikatność wykończenia, koloryt i technikę, słowem wszystko co znamionuje mistrza. U nas mniej znany, pan Rodakowski we Francji jako malarz oddawna już wysoko jest ceniony.

— Dubeltowe okna, obicia drzwi, słowem wszelkie środki zabezpieczające od surowości zimna szybko zniknąć zaczynają. Na ulicach co raz mniej zdarza się widzieć futer, nawet zimowe paltoty mężczyzn zaczynają potrosze ustępować miejsca lekkim letnim okryciom. Do uzupełnienia metamorfozy, do przebrania miasta w zupełnie letnie szaty potrzeba tylko kilku dni ciepła. Ogródki i mieszczące się pod gołem niebem mnogie piwne zakłady żwawo krzątają się około przygotowań do przyjmowania gości na letnich siedzibach. Sceny ogródkowych teatrów myją się, odświeżają i malują—a rozliczne polskie towarzystwa dramatyczne ładują bagaże i manatki marząc o lecie

i Warszawie która w zamian za zabawę da im pieniądze. Opustoszały i zapomniany przez zimę teatr letni w Saskim ogrodzie także podobno wkrótce przystąpi do zrucenia sukienki z desek w której mu i nie ładnie i nie wygodnie. Niezadługo też, jeśli niebo pozwoli, na scenie jego rozpoczną się przedstawienia.

Art. nad. W interesie własnym, sąsiadów i ogółu, Panowie Właściciele sadów i Ogrodnicy powinni w obecnej porze oczyścić drzewa z pajęczych torb, zawierających mirjady robactwa, któremu zwykle pozwalają wylegać się i zrzadzać wielkie szkody w owocach, przez ogołocenie drzew z liści. Jakież to smutne wrażenie robi widok marniejącego owocu, sterzcącego jakby na uszłych gałęziach!.. Wprawdzie to oczyszczanie pociąga za sobą wydatek; ale jakże ten jest mierny w porównaniu z tak wielkimi stratami!.. Nie jest to oszczędność ale występne niedbalstwo. Niekiedy, po rozsypaniu się gąsienic na drzewach, uganiają się za niemi ażeby je niszczyć.—Co za nierozsądek!.. Nic łatwiejszego jak poobcinać i spalić gałązki z zarodem owadu.

Ważną jest także rzeczą zwrócić uwagę na niedbalstwo a raczej niepokonany wstręt ogrodników pochodzący najwyraźniej z nieumiejętności, do strzyżenia drzew owocowych na wiosnę, skutkiem czego te drzewa dziejeją i wydają nędzny owoc albo żadnego. Wypusty szeszoletnie, nieprzynoszące wcale owocu, należy poobcinać, zostawiając dwa a najwyżej trzy pączki. Drzewom owocowym przez coroczne ostrzyżenie można nadać przyjemną postać dla oka i korzystną dla użytku. Można tu podać za przykład, trochę niedostateczny, hodowanie drzew przez panów Hozerów. Ale na wystawie w Zakładzie bankowym, okazy drzew obciążonych owocami skutkiem strzyżenia, niepozostawiały nic do życzenia. Drzewom dzikim można także przez strzyżenie nadać przyjemną postać, ale nie przez kaleczenie obcinaniem konarów.

O ogrodach warzywnych w obrębie Warszawy, prawie powszechnie zarosłych chwastem, byłoby także coś do powiedzenia, i podania panów Bardet za wzór do naśladowania.—J. Rapacki.

— Stowarzyszenie „Merkury“ w swych pięciu sklepach sprzedało w ciągu miesiąca marca towarów za rs. 16,710,—w lutym sprzedało za rs. 14,128; w marcu zatem więcej o rs. 2,582. W Bazarze zaś sprzedano w styczniu za rs. 646, w lutym za rs. 994. W marcu wpisało się na członków stowarzyszenia osób 45, z tych 11 zapłaciło całe udziały, a 34 ruble wpisowego, z prawem uzupełnienia udziału z dywidendy.

— D. 3/15 kwietnia r. b., to jest jutro o godzinie 4-iej po południu, w sali Magistratu, odbędzie się sessja Zgromadzenia Szewców Warszawskich.

— Pierwszy tom dzieł Józefa Korzeniowskiego, wydawanych pod kierunkiem redakcji „Kłosów“ wyszedł już z druku i zawiera: Życiorys znakomitego powieściopisarza (z portretem), oraz powieści: „Spekulant“, „Wędrowki Oryginała“, „Kollokacja“, „Podziękowanie“ i „Egzekwje.“ Wydanie jest bardzo staranne, odbite drukiem czystym i czytelnym, choć ścisłym. Cały tom zawiera około 500 stronic, formatu dużej 8-ki.

— Na ulicy Przejazd po lewej stronie idąc od ulicy Rymarskiej wykończony już został szeroki chodnik asfaltowy.

— W dniu wczorajszym odebrał sobie życie młody i powszechnie lubiony kupiec tutejszy Stefan Rychter. Przyczyna samobójstwa niewiadoma.

— Onegdaj znajdowało się na widowiskach osób: w teatrze Wielkim 1085; w Dolinie Szwajcarskiej 260 (Gaz. Polic).

— W dniu onegdajszym, pochowano na cmentarzach: prawosławnym ciał zmarłych mężczyzn 1, kobiet—; na cmentarzu katolickim mężczyzn 8, kobiet 6, dzieci 4; na cmentarzu ewangelicko-augsburskim i reformowanym mężczyzn 1, kobiet 1; na cmentarzu starozakonnych mężczyzn—, kobiet 1. (Gaz. Polic).

— W dniu onegdajszym przyjechało do Warszawy osób: 119, wyjechało zaś 173. (G. Polic).

— We wtorek, Aleksander Bresling, czeladnik szewski, w domu pod Nr 1510 zamieszkały, dostarczony został do szpitala Dzieciątka Jezus z przypadłociami biegunki, bólem żołądka, wymiotami i kurezem w nogach.—Podług opinji lekarzy, Bresling uległ silnemu zapaleniu błony żołądka i kiszki, wskutek nieumiarkowanego objędzenia się kiełbasy

i wypicia zimnego piwa; obecnie jednak stan jego zdrowia nie nastęca żadnej obawy.

— Onegdaj Katarzyna Kolańczyk wyrobniça, lat 55 wieku licząca, wypisana przed dwoma tygodniami ze szpitala, powtórnie zasłała i będąc odesłaną do szpitala — w drodze zmarła. — O czem w celu wyprowadzenia śledztwa, zawiadomiono Sąd. (Gaz. Polic.)

— Złożono w Redakcji „Kurjera Warszawskiego“, od 3ch siostr C. P. M. marek 600, z Redakcji Kaliszana otrzymała księgarnia Gebethnera i Wolffa marek 10,640, od Emila i Olesia K. marek 300. od Jaworskiego kupca z Nowolipia marek 30, od K. H. i A. Dąbrowskich 171 marek.

— d — Drożyzna węgla kamiennych była w ciągu tej zimy ogromną. Przyczyny jej były zresztą bardzo naturalne. Nagle w zeszłym tygodniu kilku naraz składników tego materiału opałowego podało ogłoszenie o znacznym przez nich niżeniu cen. Ogłoszenia te mniej więcej brzmią: „Z dniem dzisiejszym ceny węgla najlepszego obniżam na rsr. 1 za korzec z odstawą.“

Ponieważ rzadko które gospodarstwo posiada jeszcze pewną ilość węgla, a kupowano go ciągle w małych tylko ilościach, ociągając się z większym kupnem do chwili ztaniaenia, na wieść przeto o niem tłumnie pśpieszono do ogłaszających się składów, chcąc jeszcze przed świętami zaopatrzyć się w węgiel.

Pokazało się wszakże, że właściciele składów inaczej niż publiczność pojmują swe ogłoszenia albo przynajmniej usiłują je inaczej wytłumaczyć. Biorą bowiem po dawnemu po rs. 1 kop. 20 za korzec; na węgle po cenach niższych przyjmują tylko zamówienia, niewiadomo kiedy nawet załatwić się mające.

Jest to co najmniej nadużycie dobrej wiary publiczności; zwracamy przeto na nie uwagę, by ustrzedz łatwowiernych.

Przy tej sposobności wspomnieć musimy o dziwnej łatwowierności kupujących drzewo. Zwykle wszyscy idą tam, gdzie niższe ceny, nie pytając, czy to taniej wypadnie. A jednak dopiero miara lub waga i cena razem porównane, stanowią o drogocie lub taniości materiału. Dość tu przytoczyć ścisłość miar wozów 5-cio i 10-cio korcowych, jakimi sprzedawano przed rokiem węgle kamienne. Wozy 10 cio korcowe trzymały wtedy zaledwie po 7—8 korcy, a były i mniejsze pomiędzy nimi. Dziś po ustanowieniu ostępionych, jak zwykle miary, nadużycie to ustało, powtarza się jednak jeszcze z drzewem. Wartoby kupić po sążniu ze wszystkich tutejszych składów i porównać je z sobą. Ciekawa rzecz o ileby się też różniły one od istotnego sążnia.

+ W dniu 15-tym b. m. w sobotę o godzinie 11-iej, odbędzie się Nabożeństwo żałobne w kościele Śgo Krzyża, jako w rocznicę zmarłych Jana i Karoliny Bęciewiczów i Seweryna i Amalji Koźmianów, na które obecny syn i wnuk zaprasza krewnych, familję i przyjaciół. — 2486 —

+ We wtorek, to jest dnia 18-go b. m. o godzinie 10 tej rano w kościele Śgo Antoniego przy ulicy Senatorskiej, odbędzie się nabożeństwo żałobne za dusze ś. p. Daniela i Karola Szpecht, na które zaprasza się krewnych, przyjaciół i znajomych. — 2439 —

+ Ś. p. Aniela Bielicka, panna, opatrzona ŚŚ. Sakramentami, w dniu 12-tym kwietnia r. b. przeżywszy lat 30 zmarła. Wyprowadzenie zwłok nastąpi w d. 15-tym kwietnia, to jest w sobotę o godzinie 3-iej po południu, z kościoła Śgo Antoniego przy ulicy Senatorskiej, na cmentarz powązkowski, na które pozostały brat z rodziną zaprasza. — 2448 —

+ Ś. p. Joanna Dehnel dnia 13-go kwietnia r. b. żyć przestała, w wieku lat 89. Wyprowadzenie zwłok nastąpi w dniu 15-tym b. m. to jest w sobotę, o godzinie 4-tej po południu, z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Mylnej, na cmentarz tegoż wyznania. — 2474 —

+ Ś. p. Adam Bogucki, Expedytor Pocztamtów warszawskiego, w d. 12 m b. m. żyć przestał. Eksportacja zwłok odbędzie się d. 15-go b. m., w sobotę, o godz. 6-iej po południu z kościoła Narodzenia N. Marji Panny, przy ulicy Leszno, na cmentarz powązkowski, na którą pozostała w smutku żona, Krewnych i Kolegów zmarłego zaprasza. — 2471 —

— Pozostałe dzieci. wnuki i prawnuki, oraz familja po ś. p. Krystynie Holke, składa serdeczne podziękowanie Krewnym, Przyjaciołom oraz Znajomym, za oddanie ostatniej posługi i odprowadzenie zwłok z kaplicy ewangelickiej przy ulicy Mylnej, na cmentarz tegoż wyznania. — 2480 —

— W Korespondencji z Kowna do „Birz. Wied.“ między innymi czytamy, iż obok stowarzyszenia dla handlu solą (Saltz-Verein) organizuje się stowarzyszenie szyprow (Schiffer-Verein) w celu zmonopolizowania handlu solą oraz transportów berlinkami na swoją korzyść. Stowarzyszenie to zawiązuje się w Tyłży w Prusach i naturalnie niespotykając silnej miejscowej konkurencji, może nałożyć ceny przymusowe ze szkodą kupców i konsumentów.

— „Gazeta Warszawska“ pisze: Dowiadujemy się, iż most przez Dniestr około fortecy w Benderach na drodze żelaznej z Tyraspola do Kiszyniewa został już zupełnie ukończony. Most ten jest żelazny, systemu kratowego, i ma trzy główne przęsła, każde po 87 metrów (285 stóp) otworu. Dwa końcowe przęsła pomieszczone nad podjazdami dla drogi zwyczajnej mają po 15 metrów otworu. Przyczółki są kamienne, dwa zaś filary mają powierzchnię z żelaza lanego i fundament ich założony jest za pomocą ściśnionego powietrza na głębokości 17 metrów (55 stóp) pod poziomem niskich wód. Most służy dla drogi zwyczajnej i żelaznej; pierwsza w dole ferm mostowych, dwie zaś koleje żelazne pomieszczone są na górze. Waga wierzchniej żelaznej budowy wynosi 2,200 tonn (136,400 pudów), waga zaś żelaznej powierzchni każdego filara około 350 tonn (21,000 pudów). Próby wytrzymałości mostu wykonane zostały w obec komisji technicznej i dały jak najzupełniej zadawalniające rezultaty. Wszystkie roboty wykonane zostały w przeciągu 17 miesięcy podług projektów i pod nadzorem inżynierów dróg komunikacji Węgrzynowicza i K. amińskiego. Części metaliczne dostarczone były przez warsztaty Cockerilla w Belgji, budowa zaś filarów uskuteczniła została przez fabrykę Lilpola, Raua i Spółki.

— „Petersburg. Wiedom.“ donoszą o ogromnym *fiasco*, jakiego doznał na pewnym wieczorze w Petersburgu znany powszechnie spirytysta Hume, który dawał posiedzenia o wirujących stołach. Na posiedzeniu obok innej publiczności, obecnych było sześciu naukowych adherentów a mianowicie: dwóch matematyków dwóch chemików, jeden filolog i jeden lekarz. Skutkiem przeprowadzonej przez nich ostrożności i oświecenia przez lampę przestrzeni leżącej pod stołem, oraz uprzedniego opieczutowania pokoju w którym miały się odbywać doświadczenia z wywoływaniem duchów, żaden z objawów przepowiadanych przez Hume nie udał się. Stoł wcale niewirował, podniesienie pulsów u każdego z obecnych przypisano gorącej atmosferze pokoju i natężonej uwadze. Dowodzenie Hume'go iż własną wolą bez dotknięcia może powiększyć wagę każdego przedmiotu również nie udało się, bo wiadro postawione na wagę najobojętniej przyjmowało jego ruchy nad nim i ani o jeden łut nie nabrało większej wagi. Hume tak został dotkniętym tym niepowodzeniem, iż na następne posiedzenie wcale nie stawiał się.

— „Ruska Latopis“ donosi iż w Moskwie zawiązuje się towarzystwo „Kredytu Handlowego“ które poręczać ma za długi i zobowiązania różnych firm handlowych i przemysłowych. Założycielami tego towarzystwa mają być pp. Moraznio, Lamin Sołdatenkow, Krestownikow, Borisowski, Popow, Kokorew, Musznin, ven Wogau, Najdenow i Mazurin.

× Książę Czarnogórski, zakłada nad rzeką Czelat mocno obwarowane miasto, które zarazem ma być placem handlowym, między Czarnogórcami, Hercogowinami i Albańczykami. Place na budowie książę rozdarowuje.

× Niemiecki komitet centralny dla podniesienia żeglugi na rzekach i kanałach złożył kanclerzowi 24 marca r. b. dłuższy memorjał, w którym domaga się kanału łączącego Elbę ze Sprową między Dreznem a Berlinem, kanału z Rostoku do Berlina, kanału łączącego Ren, Wezer i Elbę, i połączenia Ukry z Hawolą. Kanclerza proszą aby zebrał komisję techniczną, któraby urządziła sieć kanałów w Rzeszy Niemieckiej, zbadawszy stan wodny komunikacji w Niemczech i krajach sąsiednich.

× Hr. Karol Czarnecki z W. Ks. Pozn., darował do gabinetu archeologicznego uniwersytetu Jagiellońskiego malowidło na drzewie, przedstawiające rozwartą księgę rękopismu, bogato zdobioną. W liście do prof. Łepkowskiego donosi hr. Czarnecki, że po zniesieniu klasztorów w Frankonji, gdzie malowidło to było przechowywane, nabył je w Fürth w Bawarji z uzasadnioną tradycją, że jest utworem Michała Wohlgemutha (ur. 1434—1519). Tego rodzaju malowidła zwodniczo naśladowując rzecz jaką, nazywano w świecie artystycznym „łapką“ (attrape). Dar ów doszedł do Krakowa, za pośrednictwem dr. Libelta.

× Dnia 11-go marca r. b. przed wieczorem w Bochni między uczniami gimnazjalnemi II i III klasy, których liczba mogła wynosić 30—40, oraz między sześciu uczniami z II. klasy szkoły realnej, przyszło na placu salinarnym do małej utarczki i to tylko między 4-ma najgorętszemi zapaśnikami. Całej tej scenie przypatrywał się jeden z urzędników salinarnych p. W., który bynajmniej nie zauważył, aby to były armje nieprzyjacielskie nacierające na siebie. Górnik nawet przechodząc podówczas tamtędy, widząc, że młodzież psuje planty, rozpedził te dwa obozy i każdy poszedł w swoją stronę. Dwóch jednak uczniów, największych śmiałków, miało pistolety i jeden z nich

dał ognia około domu professora szkoły realnej, chcąc tym sposobem wywołać uczniów stojących u niego na mieszkaniu. Drugiego ucznia widziano, jak nabił ślepym ładunkiem. Rezultat walki był taki, że jednego ucznia gimnazjalnego kijem lekko raniono, innego trochę poturbowano.

× „Gazeta Warszawska“ pisze: W końcu bieżącego miesiąca zbierze się sejm prowincjonalny w Poznaniu, na którym, jak donoszą, ma być podana petycja do rządu o założenie akademji rolniczo-gospodarskiej dla Wielkiego Księstwa Poznańskiego, a to z funduszu sześciu milionów talarów przewyżki w ogólnym pruskim etacie r. 1870 wynikłej, przeznaczonego na zaniedbane zakłady.

× W bież. miesiącu znacznie wychodzić w Krakowie pismo dwutygodniowe humorystyczne pod tytułem *Coś*, które przyrzeka pisać „o wszystkim i dla wszystkich.“ Będzie kosztowało tanio, a mianowicie guldena za trzy kwartały, 75 centów za pół roku i 40 centów za kwartał.

× W tych dniach gabinet zoologiczny hr. Władysława Dzieduszyckiego we Lwowie, wzbogacony został jednym egzemplarzem cielęcia z dwiema zupełnie proporcjonalnemi głowami. Sierść tego cielęcia nieżywego, jest czarną w białe centki.

× Na cmentarzu garnizonowym w Toruniu odbyło się d. 11 b. m. uroczyste poświęcenie krzyża wzniesionego, na pamiątkę wojskowych francuzkich pomarłych w niewoli w Toruniu.

× Bogaty skarb numizmatyczny odkryto przed kilkoma dniami w Krakowie przy ulicy Śgo Józefa. Jest to garnek szczelnie zalany smołą, a mieszczący w sobie po większej części srebrne grosze pragskie, które jednak ząb czasu tak zniszczył, że dla numizmatyków niewielka z nich pociecha.

Ostatnie Wiadomości Polityczne.

Po stanowczych korzyściach odniesionych d. 7 b. m. pod Neuilly, wojska wersalskie na zachodzie odparły jeszcze nazajutrz napad, w którym powstańcy kusili się o odzyskanie utraconej a ważnej niezmiernie pozycji przymostowej, a potem już w działaniach zaczepnych nastąpiła przerwa, wypełniona tylko ostrzeliwaniem wału miejskiego, dla zrobienia w nim wylomu. Artylerja wersalska przez dwa dni strzelała do bramy Maillot, zarzuciła nawet pociskami przyległą dzielnicę miasta, aż po Kuk tryumfalny. Dzienniki wersalskie i depesza „Timesa“ doniosły, iż wylom zrobiony: wszystko kazało się spodziewać blizkiego już szturmu, kiedy nagle wstrzymano operację, a do licznych powodów tej zwłoki, mianowicie: układów pokojowych, niekarność wojska, niedostatecznej jego siły — sądzimy, że możnaby dodać a raczej wyszczególnić jeszcze jedną: niedogodną pozycję, niedostateczne jeszcze zajęcie punktów strategicznych, których posiadanie jest niezbędnem do pomyślnego ataku.

Za takie ważne punkta uznać należy stanowiska na półwyspie Gennevillers, na linii od Argenteuil do Asnières i w przedłużeniu do Batignolles. Wojska nie zajęły ich; dostawszy się na prawy brzeg rzeki do Neuilly, mniemały że im się uda uderzyć masą w skoncentrowanych szeregach na jeden punkt wału w tej stronie i po opanowaniu go wejść do miasta. Napotkany energiczny opór, znaczne stosunkowo siły powstańców i fortyfikacje, napędce wprawdzie, ale jak najkorzystniej wzniesione, skłoniły generałów wersalskich do zaprzestania kroków zaczepnych i wycieknięcia posiłków. Przy dzisiejszych siłach i układzie strategicznym, wszelkie posunięcie się wersalskich od Neuilly na wschód ku bramie Maillot lub des Ternes, naraziłoby ich na napad flankowy powstańców od północy i mogłoby się stać bardzo niebezpiecznym. Nie ulega bowiem wątpliwości, że powyższe pozycje, o których strategicznej ważności wyżej wspomniano, znajdujące się właśnie na północ od stanowisk wojska rządowego, zostają dziś, a przynajmniej do dnia 11-go b. m. w wieczór, zostawały w ręku powstańców. Przywódcy powstania widzieli jakie korzyści odnieść mogą z ich zajęcia i samym tym faktem tylko wstrzymali postęp działań zaczepnych strony przeciwnej.

Mamy więc poraz drugi już w tej dwutygodniowej kampanji niedokładnie ułożone działania, niekorzystanie z odniesionych na razie zwycięstw, brak ciągłości w szyku i akcji strategicznej: raz d. 3 b. m. kiedy zajęto Courbevoie, Neuilly i Puteaux i następnie je opuszczono skutkiem wystąpienia małemi siłami, drugi raz obecnie po zwycięztwie pod Neuilly, kiedy w zbyt nim dośpiechu, przed uzyskaniem koniecznych podstaw do działania, niepotrzebnie tylko rzucano pociski na miasto i burzono na to przez dwa dni bramę Maillot, aby na trzeci dzień pozwolić powstańcom na swobodne jej naprawienie i wzmocnienie zapewniające jej większą niż przedtem wytrzymałość. Plan kampanji paryskiej miał być ułożony przez samego Thiersa, który jak wiadomo kształcał się na pierwsze

go ministra i historyka Francji w swoim czasie uczył się umyślnie sztuki wojkowej, ma w niej zamiłowanie i dał nieraz dowody znajomości rzeczy. Ogólny zarys planu jest dobrym, wykończenie szczegółów tylko niedostateczne, skutkiem nieobliczenia się z siłami i nastawiania na działanie bezwzględne, któremu w końcu musiał uleże naczelnik rzeczypospolitej, mniej od generałów i reprezentantów wersalskich do wojny domowej pohopny.

Wszystkie siły zgromadzone przeciwko Paryżowi podawane są na 74,800 ludzi. Jeżeli weźmiemy na uwagę kilkumilową długość linii bojowej, poznamy jak są one niedostateczne, zwłaszcza przy korzyściach jakie zapewnia powstańcom posiadanie linii środkowych, wewnętrznych oraz dogodnych komunikacji drogą żelazną okrążającą Paryż. Dopóki nie nadejdą posiłki, a powstańcy nieopuszczą stanowisk wymienionych w telegramie z Paryża dnia 10 b. m. niemożna się spodziewać działań większego stanowczego znaczenia. Posiłki są już podobno w drodze, mają dochodzić do 30,000 ludzi zebranych głównie z jeńców wojennych zwróconych przez Niemców. Organizuje ich Ducrot w Sierburgu i jeśli tylko karność tych wojsk nie pozostawi nic do życzenia, rząd francuzki po włączeniu ich do [armii] operacyjnej będzie mógł bezwzględnie przystąpić do wymierzenia stanowczego ciosu. Wyśle wtedy zapewne od Argenteuil na półwysep Gennevillers korpus przynajmniej 15 tysięczny dla spędzenia powstańców z Colombe, Asnières i innych miejscowości a zajmując jednocześnie Longchamps i Neuilly będzie panem całej zachodniej strony zamiejskiej Paryża i do wstępnych działań żadnej już nie napotka przeszkody.

Czas przybycia posiłków oznaczony jest na koniec bieżącego tygodnia. Przyjmując nieuniknione opóźnienie, za tydzień dopiero spodziewać się można wiadomości o stanowczych działaniach. Może być jednak iż niespodziewane okoliczności, bezwładność insurrekcji, zapal wojska (w wojnie domowej najtrudniej jest tylko o pierwszy strzał) i szczęście wojenne ułatwią zadanie generalicji wersalskiej i wcześniejszy sprowadzą rezultat.

Za takie rzucenie się na los szczęścia uważać trzeba rozpoczęte w nocy d. 11 b. m. działania przeciwko Montrouge. Niewiadomo z jakim skutkiem je prowadzono i z jakim przedsięwzięto zamiarem czy wprost tylko dla osłabienia przeciwnika, czy też dla samodzielnych operacji przeciwko wałowi i miastu. Należy jednak pamiętać, że zdobycie jednego fortu z pomiędzy pięciu w ręku powstańców zostających, nie zapewniłoby wojskom rządowym dość obszernej i silnej podstawy działania.

Fakta odnoszące się do pośrednictwa i układów pokojowych podajemy w Wiadom. telegraficznych. Jutro podamy projekt traktatu między Francją i Paryżem wyszły ze sfer komuny. Jestto dokument dość zajmujący.

Telegram ze źródła angielskiego donosił już, że komisja mieszana zasiadająca w Waszyngtonie uregulowała ostatecznie kwestję „Alabamy“ i spór o rybołówstwo kanadyjskie. Pożądany ten rezultat uie jest jednak tak pewnym jak zapewniła depesza, informacje bowiem „Timesa“ były tylko powtórzeniem wiadomości podanej przez dziennik amerykański nie dający rękojmi wiarygodności „Philad. publ. Ledger“ zapewnia istotnie, że powyższe kwestje międzynarodowe rozstrzygnięte będą na drodze kompromisu i że prezydent zwołał senat na posiedzenie nadzwyczajne w celu rozstrzygnięcia raportu komisji. Zapewnienie to jednak traci wiele ze swej wartości dla każdego co pamięta, że już od trzech tygodni dzienniki amerykańskie powtarzają bez przerwy iż pomyślnie załatwienie jest bliskim, nie wskazując podstaw na jakich ma się dokonać to pogodzenie. Już 25 marca korespondencja w „Association de la Presse“ doniosła, że prace komisji uwieńczone będą szczęśliwym rezultatem, ale że wszelkie usiłowania dowiedzenia się o stanie negocjacji spęłzy na niczem. „Komisja, mówi ta korespondencja powtórzona przez główne dzienniki amerykańskie, rozbiła najprzód kwestję rybołówstwa, jako najpilniejszą, ale zastanowiła się również nad innymi punktami. Członkowie starają się wspólnie o jak najdokładniejsze informacje i w ogóle okazują nader zgodne usposobienie, żywiąc to przekonanie, że niepowodzenie obecnych negocjacji, o wieleby położenie pogorszyło.

Jakkolwiek niepodobniestwem jest wiedzieć jak stoi sprawa w tej chwili, dowiadujemy się z dobrego źródła, że kwestje załatwione zostały polubownie. Konieczność porozumiewania się z rządem angielskim przez telegraf będzie przyczyną pewnej zwłoki, ale zapewniamy powszechnie, że za kilka tygodni komisja ukończy swoje prace, a wtedy prezydent przedstawi senatowi traktat lub konwencję.

Łatwo dostrzedz, że te wiadomości sięgające 25 marca wiele mają podobieństwa z depeszą „Timesa“

Jestto powtórzenie tego samego zapewnienia bez stanowczych wskazówek co do natury rozstrzygnięcia. Telegram przesłany do „Norda“ z Nowego Yorku, nie tylko nie rozjaśnia wątpliwości, ale ją raczej powiększa.

„Do załatwienia sprawy „Alabamy“ według zasad neutralności międzynarodowej, (są słowa tej depeszy), wyznaczoną została inna komisja.“ Wiadomości tej niepodobna inaczej wytłumaczyć, tylko przypuszczając pewien układ, któryby telegramowi „Timesa“ odjął wszelkie znaczenie. Wiadomo, że komisja nie miała bynajmniej sądzić w ostatniej instancji sporów o rybołówstwo kanadyjskie i sprawy „Alabamy“, winna ona była tylko wskazać środek rozstrzygnięcia, a z telegramu nowo-yorskiego widzimy, że środkiem tym byłoby mianowanie szczególnej komisji do rozpatrzenia kwestji z punktu prawa narodów. Jeśli tak jest w istocie, zakończenie tej sprawy mogłoby jeszcze nie prędko nastąpić, a przynajmniej poprzedziłoby je musiała wiadomość o porozumieniu się komisarzy angielskich i amerykańskich co do odpowiedzialności rządu angielskiego. Z tych sprzeczności dwóch telegramów można tylko wnosić, że komisja mieszana uznała swą niekompetencję i ograniczyła się na odłączeniu sprawy „Alabamy“ jako kwestji z dziedziny prawa międzynarodowego, choć w takim razie nie widzimy przyczyny dla którejby kwestja rybołówstwa, należąca niewątpliwie do tej samej kategorii, nie miała być poddana podobnej procedurze.

Bądź co bądź nie należy zapominać, że uchwała komisji i środki załatwienia przez nią proponowane, muszą otrzymać sankcję rządu angielskiego i kongresu. Przyuszczając nawet, że gabinet londyński okaże się łatwym w traktowaniu sprawy tak drażliwej, nie można jeszcze być pewnym czy pojednawcze jego dążności nie rozbiją się o nieugiętość waszyngtońskiego programu, którego głównym punktem jest zniknięcie angielskiego sztandaru z amerykańskiego kontynentu.

Z Luksemburga donoszą do gazety Kolońskiej, że spodziewana tam jest zmiana ministerjum. Według tych informacji, baron Blochhausen ma przezydować w ministerjum i objąć tekę spraw zagranicznych, za kierownika ministerjum sprawiedliwości wskazują p. Meyfer, ministrem spraw wewnętrznych ma zostać Dr. Föhr, zaś ministerjum robót publicznych obejmie p. Majerus. (Nord. Allg. Ztg. Ind. belge.)

Wiadomości Telegraficzne.

Berlin 12-go.— „Provinzial Correspondenz“ donosi że z powodu wypadków we Francji rząd CesarSKI nie poprzestanie na przedstawionych do uznania rady państwa środkach finansowych, lecz nowe jeszcze na obecne potrzeby zaprojektuje.

Paryż 11-go.— Ogień działowy i karabinowy około Porte Maillot, porte des Ternes, Neuilly i Bois de Boulogne na nowo rozpoczęły.

Paryż 11-go godz. 6 min. 30 wieczorem.— Ogień na nowo dziś rozpoczęty pod Levallois rozszerzył się wkrótce z jednej strony pod Champeret, z drugiej z większym ożywieniem do Asnières. Nowe kompanje sfederowanych stoją na forpocztach pod Asnières, inni zakryci w przykopcach wzdłuż Sekwany. Dzień w mieście był dość spokojny padło jednak kilka strzałów działowych. Mont Valerien przez noc milczał. Sfederowani naprawiają wyłom przy bramie Maillot i odbudowują most w pobliżu niej położony. Dwanaście kanonierek stało na kotwicy między pont des Invalides i pont de l'Alma. Wiadomość o śmierci Vermorela potrzebuje jeszcze potwierdzenia.

Paryż 11-go godz. 10 w nocy.— Wojska wersalskie rozpoczęły napad na Montrouge. W tej chwili słychać silną kanonadę w stronie fortu.

Paryż 11-go.— „Rappel“ donosi: Delegowani ligi republikańskiej Desonnaz, Bonvalet i Adam Negt (?) odjechali wczoraj do Wersalu. Na zgromadzeniu Ligi takie wydano im mandaty: Przedewszystkiem przedstawić Thiersowi życzenia Ligi dotyczące utrzymania rzeczypospolitej, zażądać od niego swobód dla wszystkich municypalności i przeniesienia obowiązków straży wojennej Paryża (załogi) wyłącznie na gwardję narodową. Dopiero gdyby Thiers wzbraniał się układać na tych podstawach, zawezwać go o przedstawienie od siebie warunków jakie rząd postawić zamierza miastu Paryżowi. Miasto będzie zawsze gotowem wziąć je pod obrady.

Bruksella 11-go.— „Etoile belge“ donosi: jeden z gwardzistów narodowych który wyszedł w uzbrojeniu z Paryża został pod St. Denis ranionym przez ułana pruskiego.

Paryż 11-go.— Powstańcy daremnie usiłowali przejść Sekwanę pod Sèvres; odparto ich. Przeciwnie wycieczki z Clamart i Chatillon uwieńczone zostały powodzeniem(?) Komuna rozporządziła aby żadna pu-

blikacja nie była przybijana na murach miasta bez jej zezwolenia.

Wiedeń 12-go.— Tutejsze dzienniki wieczorne zwracają uwagę na serdeczne zbliżenie się Rossji do Turcji. Podług wiadomości z Bukaresztu, oba państwa ułożyły pomiędzy sobą plan wspólnego zajęcia Księżstw Naddunajskich.

Praga 12-go.— Półrządownie donoszą, że pomiędzy Rossją i Turcją przygotowuje się jak najściślejszy związek.

Florence 12-go.— Zjechał do Rzymu ojciec Hyacynth, dla dysput teologicznych i polemiki osobistej. Słychać także, iż Gambetta zniechęcony wypadkami w Paryżu, udał się do Rzymu w towarzystwie p. Laurier, niegdyś swego Sekretarza w ministerstwie spraw zagranicznych.

Wersal 12-go.— Zgromadzenie narodowe odrzuciło wniosek Randota, który proponował aby Paryż i Lyon podzielić na osobne gminy.

Wersal 12-go.— Dziś przybyli tu z Paryża delegowani ligi republikańskiej, dla przedstawienia Favrowi projektów pojednawczych i przyjęcia od Thiersa warunków rządowych.

Londyn 12-go.— Podług „Daily Telegraph“ 18,000 gwardzistów trzymających za porządek, zorganizowało się potajemnie z zamiarem wystąpienia zbrojnego przeciwko komunie. Jednocześnie z napadem wojsk wersalskich na Porte Maillot, chcą oni zaatakować Montmartre, Belleville i Ratusz.

Londyn 12-go.— Telegram paryżki „Timesa“ z dnia 11-go b. m. Uszkodzenia wału miejskiego około bramy Maillot zostały naprawione. Aresztowania nie ustają. Po południu zaczęła się znowu kanonada. Łuk tryumfalny ponownie trafiony. Wieczorem rozeszła się pogłoska, że wojska rządowe zdobyły fort Montrouge. W tym względzie nic na pewne powiedzieć nie można.

Monachium 12-go.— Południowo-niemieckie biuro korespondencji, otrzymuje z dobrze powiadomionego źródła wiadomość, że wieści dziennikarskie o wniesieniu na radę gabinetową sprawy odstąpienia na rzecz Bawarii okręgu weissenburgskiego, są bezzasadne.

Paryż 10 kwiet.— Dzisiejszy raport Dombrowskiego donosi co następuje: Wojska nasze zrelokowały się w Asnières i zajmują linje Colombes, Gareune, Courbevoie. Podstąpiliśmy pod Villers i Vallois, i mamy w posiadaniu część Neuilly. Stan rzerzy pod bramą Maillot polepszył się, w nocy bowiem bombardowanie ustało. Wznosimy nowe baterję przed bramą. W ciągu nocy na wszystkich stanowiskach panował najzupełniejszy porządek.

Depesze Telegraficzne.

Warszawa d. 14-go Kwietnia, godz. 11 z rana.

Londyn 13-go.— Bismarck zamierza zwrócić Dañji północny Szlezwig pod warunkiem, że całe królestwo wejdzie do Związku celnego.

Wersal 14-go.— Czwartkowe i srodowe wiadomości o zwycięztwach, podane przez dzienniki paryżkie, są kłamliwe. We czwartek i we srodę nie było wcale bitwy. Dziś również nie ma wiadomości o potyczkach. Thiers przyjmował wczoraj delegowanych republikańskiego Zjednoczenia. Usiłowania pojednawcze zdają się być na dobrej drodze. Wszystkie linje kolei żelaznej prowadzące do Paryża, zajęte przez wojska rządowe.

NIETYDANY DOTĄD WIERSZ SŁOWACKIEGO.

Z wykle tak się dzieje że po śmierci ludzi którzy talentem swoim przyswiecali całej epoce, wydobywają się z ukrycia rozmaite utwory o których autorowie ci przypadkowo, albo nawet z umysłu zapomnieli.

Często jednak wydawcy tą skwapliwością drukowania niepoprawnych i niedokończonych nawet utworów, nie wielką czynią przysługę pamięci znakomitych pisarzy. Nie jeden z nich gdyby wiedział że po śmierci jego, drukować się będą rzeczy, do których autorstwa z tych lub owych powodów nie chciał się przyznawać za życia wolałby sam zniszczyć te niedochowane utwory kapryśnej muzy, albo jak Wirgiljusz przekazać obowiązek ten w testamencie, swoim spadkobiercom.

Otóż z trudnością natrafić można na wyjątek od tej ogólnej zasady. Ukazujący się po śmierci takiego poety iak Słowacki utwór niewydany jeszcze, a ze wszech miar godny jego pióra należy prawdziwie do tych rzadkich wyjątków.

Szczęśliwym wypadkiem udało nam się natrafić na taki wiersz. Nieogłoszony dotąd drukiem, znajdował się on w ręku osoby, którą ze zmarłym poetą łączyły stosunki blizkiej znajomości.

Ten wiersz więc jako drobne dopełnienie tyłu klejnotów poezji tak hojnie przez wielkiego Juljusza rozsypanych podajemy dziś czytelnikom.

OSTATNIE WSPOMNIENIE.

Dawniej bez serca — dziś bez rozumu,
O biedna moja — nim zginę,
Tobie śród głuchych pamiętek szumu,
Wianek Ofelji uwinę.
Ty go drzącemi weźmiesz rękoma,
Jak wąż Ci czoło okręci:
Oto bławatki, ruta i słoma,
A to są kwiaty pamięci....

Burza żywota nad nami mija,
Przemienie, lecz głowę zegnę:
Śmiech nie pociesza, ból nie zabija,
Pamięć i rozum odbiegnie;
Cicha spokojność nigdy nie wróci,
Zniszczenia wicher nie wionie;
Słońce nie cieszy, księżyc nie smuci,
Cieniami śmierci nie pochłonie.....

Za cóż tak zimny nieczucia kamień
Na serce moje się wali?
Ześmy się kiedyś w kraju omamień
Na jednej drodze spotkali?
Ze Cię tak długo dźwiękami lutni
Budziłem i do snu kładłem?
A ty smutniejsza niż ludzie smutni,
Biegłaś za innym widziadłem.

I coraz wyżej w niebo lecąca,
Niknęłaś w marzeń lazurze,
I roztopiona w blasku miesiąca,
Zwiędła zruciałaś mi różę.
Nie wiem, czy róża z twojego czoła,
Czy twoją skropiona łezką,
Czy mi jakiego ręką anioła
Zruciała różę niebieską.

Ciemność twej duszy, jak dżumy plama
Od ciała przeszła do ciała:
Widzisz jad w sercu? — to iza ta sama,
Którąś ty w serce nalała;
Widzisz, jak zagasł dziecka rumieniec,
Gdzieś Ty ustami przebiegła?.....
A ten na głowie płonący wieniec,
Tyś skrami oczu zażęgła.

Dziś, gdy mi włosy burza roztarga,
Ogniami czoło mam sine,
A jakąś dumą drży moja warga,
Ze w tych płomieniach nie ginę.
Lecz gdy do szczęścia świat mię zawoła,
Nie biegnę szczęśliwych śladem;
Przeklinam ciebie ogniami czoła,
Serca przeklinam cię jadem.

Więc niech mię prędko chmury czarnemi
Porywa wicher nicości,
Bo już przekląłem wszystko na ziemi,
Wszystko — z aniołem przeszłości.
Tam gdzie tłum ludzi huczy, ucieka
I falą porywa ciemną,
Nie mnie nie żegna, nie mnie nie czeka,
Nic za mną i nic przedemną.

Gdy bracia moi, gdy wędrownicy,
Lecieli z szumem po niebie,
Ja nieruchomy gwiazdą żrenicy
Patrzałem w przeszłość na Ciebie.
Dziewice ziemi nieraz postrzegły,
Łzawymi oba błękity,
Ze oczy moje za Tobą biegły,
Żem był na sercu zabity.

Okruszynami nikłej miłości
Karmiłem blade widziadła,
Ale iza taka — jak iza przeszłości;
Na żadne serce nie spada.
Jak oczy moje topią się, mdleją,
Jak myśli zrucają ze dna,
Jak iskry sypią, jak łzami leją,
Ty wiesz, lecz tylko Ty jedna.

A teraz — smutny przeszłości echem,
O ludzie, idę za wami.
Choć śmiech wasz dla mnie — szalonym śmiechem,

Łzy wasze — szalonych łzami;
Lecz gdy się znużę łez zimnych rosą
I zimnych uściskiem prawic,
Dusze mi od was wicher uniosą,
Lecz wicher pełne błyskawic.

Redaktor Julian STATKOWSKI. — Wydawca Gustaw GEBETNER

— (Art. nad.). Na czynione kilkakrotnie zapytania odpowiadamy, że panna Marja Światopełk Zawadzka nie występowała wcale w obrazach „Wandy“, znajdując się podczas reprezentacji w loży parterowej z prawej strony pod Nr 5tym. — 2454 —

— Zarząd zakładu leczniczego prywatnego dla dzieci Doktora Sikorskiego, przy ulicy Solnej w domu N° 4 (814) istniejącego, zawiadamia, że osoby potrzebujące krowianki (ospy krowiej) do szczepienia, znaleźć takową mogą tak w obecnym czasie jak i na przyszłość w stanie najodpowiedniejszej świeżości, albowiem szczepienie na jałówkach i zbieranie z tychże, — odbywa się od dwóch do trzech razy w tygodniu.

Szczepienie w zakładzie, ma miejsce w godzinach od 3ciej do 6tej po południu; w każdy czwartek tygodnia dla biednych bezpłatnie.

Na zewnątrz zakładu krowianka ekspeduje się w rurkach szklanych hermetycznie zamkniętych, opatrzonych firmą Zakładu, z dołączeniem dla żądających objaśnienia użycia takowej.

Ponieważ zgłaszają się osoby żądające być odzaszczepione wprost z jałówek na miejscu, przeto Zarząd Zakładu podaje do wiadomości, że temu żądaniu za dość czyni po poprzednim porozumieniu się co do dnia i godziny, wyznaczających się stosownie do możliwości. (2—3) — 2344 —

— Doktor Medycyny Ignacy Brunner (ojciec), Lekarz i Akuszer miasta, po parotygodniowej podróży powrócił do Warszawy. Przyjmuje chorych z rana do godziny 9-tej, po południu zaś od godziny 4-tej do 6-tej, ulica Królewska, dom Strassburgera, Nr 6. — 5462 —

— Najświeższą czystą krowiankę (Vaccina), otrzymuje ciągle apteka Adolfa Schmidta, przy ulicy Mazowieckiej Nro 16 z Zakładu Doktora Sikorskiego. (2—3) — 2282 —

— Doktor Jakób Gutwejn po powrocie z zagranicy zamieszkał przy ulicy Granicznej w domu p. Epstejna Nr 964. Chorych przyjmuje do godziny 9ej z rana i od 4ej do 6ej po południu. Biednym udziela pomocy bezpłatnie. (2—3) — 2328 —

— Stanisław Krasuski, Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, otworzył Kancelarię przy rogu ulic Ś-to-Jerskiej i Nalewek, pod Nr 2264 (nowym 8), w domu P. Goldwejtka. (2—3) — 2389 —

— P. Ludwik Thonnes wraz z żoną, w dniu dzisiejszym, wyjechał za granicę w interesach handlowych. — 2461 —

— Kancelarja Walentego Listopad Komornika, przeniesioną została do domu pod Nr 587 (no wy 21) przy ulicy Długiej, na drugie piętro od frontu. (1—3) — 2438 —

DONIESIENIA.

Listy Zastawne 5% Miasta Warszawy.

Dla dogodności Właścicieli Domów Kantor Bankierski MAURYCEGO NELKEN spłaca Wierzycieli Hypotecznych bez żadnej dla siebie prowizji, przyjmując Listy Zastawne Miejskie po kursie dziennym.

Gdyby zaś z powodu spodziewanego polepszenia się kursu Listów Zastawnych Miejskich, życzeniem Właścicieli Domów, którzy Hypotecznych Wierzycieli spłacać mają, było, takowe Listy niesprzedawać, a raczej poczekać do podwyższenia się kursu — Kantor ma zaszczyt zawiadomić, że spłaca Wierzycieli Hypotecznych, przyjmując Listy Zastawne Warszawskie w zastaw na 3, 6, 9, lub 12 miesięcy, z zaliczeniem na nie po Rs. 80 za sto, licząc sobie procent w stosunku 6% rocznie, z dołu opłacać się mający, i jeden procent prowizji za ały czas zastawu. (2—5) — 2268 —

Towarzystwo Przemysłowo-Handlowe, w ULADOWCE,

w Warszawie, na placu Bankowym, w domu JW Hr. Przędzińskiej, sprzedaje Likieri, Wódki Alkohol, Romy, Żytniówkę, Nalewki Ocy i Herbatę wprost sprowadzaną. Handlującym odstępuje się rabat; przy składzie urządzona jest sprzedaż cząstkowa na kieliszki. (41—0) — 9199 —

OKRYCIA I KOSTJUMY
DAMSKIE,
odznaczające się wykwintnym gustem i w wielkim wyborze, w fasonach najnowszych, nadeszły z Brukselli do Magazynu
J. Matuszewskiego,
ulica Miodowa.
— 1904 —
(6—10)

Nowo otworzony
Zakład Litograficzny D. Horowitza,
przy ulicy Rymarskiej, Nr 741, nowy 14,
poleca się wykonaniem wszelkich **Robót Litograficznych,**
po cenach umiarkowanych. (7—14) — 2143 —

**Wielki wybór
OBIC PAPIEROWYCH**

najświeższych deseni, w Składzie pod firmą:

J. ROŻANSKI,

ulica Miodowa Nr 9.
— 2477 —

Jest do sprzedania lub wydzierżawienia od S-go Jana,

D O M

przy ulicy Leszno pod Nrem 727/8, w którym mieści się **Garbarnia.** Bliższą wiadomość powziąć można u Właściciela domu, przy tejże ulicy, pod Nrem 668. (3—3) — 2310 —

Dnia 15-go b. m., to jest w Sobotę, dostać będzie można

B A B i P L A C K Ó W,

w Piekarni przy ulicy Mazowieckiej pod Nr 12.
(1—1) — 2472 — **W. Thiel.**

Z a n a g r o d ą.

Dnia 11-go b. m. zginął **PIES pudel biały,** tył, łapki i mordka wystrzyżone, na szyi miał zieloną wstążkę. Kto takowego odprowadzi na Krakowskie-Przedmieście pod Nr 17 domu, mieszkania Nr 8, otrzyma nagrodę. — Tamże potrzebna **Suka biała pudlica** i **Pies** z gatunku pincherków. (1—2) — 2477 —

W Poniedziałek, dnia 12 (24) b. m., w Sali Resursy Obywatelskiej, o godzinie 8-jej wieczorem, odbędzie się **KONCERT** na korzyść pozostałej Wdowy i małoletnich sierot po ś. p. **Janie Hornziel,** Szefie Orkiestry Teatru Wielkiego. W koncercie tym raczyli przyjąć udział: Panie: Marja z Hr. Nesselrode Muchanow, Modrzejewska, Majeranowska, Zwolińska, Pan Wieniawski, oraz Orkiestra Teatru Wielkiego, pod dyrekcją Adama Münchheimera. Między innymi dziełami wykonane zostaną po raz pierwszy: „W Tatrach“, uwertura Władysława Żeleńskiego; „Piękna Jadwiga“, deklamacja z muzyką R. Schumana; i „Ocean“, symfonia Antoniego Rubinsteina. Bliższe szczegóły ogłoszone będą przez afisze. Cena miejsc: Bilet numerowany w pierwszych rzędach, rs. 2 i kop. 5 na ubogich; w dalszych rzędach, rs. 1 kop. 50 i kop. 5 na ubogich; wejście do sali, rs. 1. Bilety sprzedają się w mieszkaniu Pani Hornziel, przy ulicy Przejazd, na 2-m piętrze, Nr 3, i u Pani Modrzejewskiej, przy ulicy Trębackiej, Nr 9, na 2-m piętrze, od godziny 3-jej do 5-jej; oraz w księgarniach PP: Sennewalda, Gebethnera i Wolffa, i Hösicka.

TEATR WIELKI. Dziś: Widowisko na dochód Mikolajewskiej Ochrony. Jutro: **Poczwarka** (1-szy raz). **TEATR ROZMAITOŚCI.** Dziś: **Grzeszki babuni.** — **Zięć pana Poirier.** Jutro: **Piękna Galatea.** — **Wesele w Ojcowie.**

KURS GIELDY WARSZAWSKIEJ
Dnia 2 (14) Kwietnia 1871 r.

Monety i Papiery	Żądano		Placono	
	RUBLE	KOP.	RUBLE	KOP.
Półimperjały Ros. rs. 6 k. 28				
Dukaty Hol. rs. — k. — rs. 3 k. 65				
Obliki skarbowe 100 rs., (od kup.)	85	50	84	50
Listy Zast. 3 okresu, I s. za rs. 100	90	43	89	93
Listy Zast. 3 okresu, II s. za rs. 100	88	43	87	93
Listy Zast. nowe 5 z r. 1869	88	25	87	90
Listy Zastawne miasta Warszawy	82	83	82	42
Obliki Tow. Kredyt. Ziemskiego	100	—	99	67
Listy Likwidacyjne rs. 100	73	52	73	2
Bilety Banku Cesars. za r. 1860	91	75	—	—
Nowa Ros. pożycz. prem. z r. 1864	144	50	—	—
z r. 1866	141	50	—	—
Akcje Drogi ż. War.-W. za sztukę	71	50	71	—
Akcje Dr. żel. Wars.-Bydgoskiej .	68	—	—	—
Akcje Gł. Tow. Ros. Dróg żel. . .	—	—	136	—
Akcje Drogi żel. War.-Terespol.	111	50	—	—
Akcje Banku Handlowego Warsz.	—	—	—	—
Akcje W. T. ubezpieczeń od ognia	145	—	144	—
Obligacje kolei żel. Terespolskiej	—	—	—	—
Akcje kolei żel. Fabry.-Łódzkiej	101	—	—	—
5% Listy zastawne rosyjskie . .	105	—	—	—

Wartość kuponu bież. od List. Zast. kop. 124 1/2
Od Likwidacyjnych kop. 147 1/2
Od Listów Zastawnych nowych kop. 155 1/2
Od Listów Zastawnych miasta Warszawy kop. 18 1/18
Berlin: Weksel 100 tal. 8 d. rs. 113 k. 70 rs. 113 k. 40
Londyn: 3 m. funt. st. rs. 7 kop. 72 rs. 7 kop. 70
Paryż: Weksel 2 m. za 300 fr. rs. — k. — rs. — k. —
Wiedeń: Wek. 2 m. za 150 w. rs. 91 k. 50 rs. 91 k. 20

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE.
Dnia 13 Kwietnia 1871 r.

Termometr R.
wskazywał st. Ciepła

Godz. 7 rano	1 z południa	9 wieczorem
2.7	6.3	6.5

Dnia 13 największe ciepło 7.0 najmniejsze ciepło 2.3 st.
Barometr spada.
Wiatr południowo-zachodni.
Niebo pogodne. Deszcz przepadywał.
Dziś o godzinie 7 rano ciepła stopni 2.5 R.; barometr wznosi się, wiatr południowo-zachodni.
Wysokość wody na rzece Wiśle pod Warsz. 3 stóp cali 8.
— Do dzisiejszego Kurjera Warszawskiego dołącza się dla PP. Prenumeratorów na prowincji „Wykaz Listów Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego III-go Okresu I-jej Serji“ w dniach 1 i 3 Kwietnia r. b. wylosowanych.

DODATEK

Przyjechali do Warszawy:

Obywatele: Walewski Wincenty hr., z Austrii, Nr 471a; Paris Bronisław, z Kutna, Nr 585; Sosenko Piotr, z Wilny, Nr 500b; Dubiński Erhard, z Petersburga, Nr 414; Zubiński Kazimierz hrabia, ze wsi Kolano, Nr 625; Rzewuski Józef, z Lublina, Nr 1363a.—**Kupcy:** Landau Herman, z Łodzi Nr 649; Zilbersztein Lejba, z Kijowa, Nr 1023a.
Glejnich M. pułkownik, z Wilny, Nr 1674; Jaworski Jan asor kolegjalny, z Petrokowa, Nr 1346d; König Teofil urzędnik, z Łomży, Nr 719; Syroczyński Franciszek urzędnik, z Płocka, Nr 898. (Gaz. Polic).

DZIEJE FILOZOFJI STAROŻYTNEJ D^{ra} LAFORET'A

z oryginału francuzkiego,

PRZEŁOŻYŁ

DOKTOR

WŁADYSŁAW MIŁKOWSKI.

Zeszyt pierwszy tomu pierwszego wyszedł z druku i jest do nabycia we wszystkich Księgarniach. Cena prenumeracyjna za dwa wielkie tomy w 8-ce wynosi rubli sześć (złoty 40), które można składać razem, lub w połowie obecnie, a w połowie przy odbiorze drugiego zeszytu.

Zadania wszelkie adresować należy do tłomacza, zamieszkałego przy Alei Jerozolimskiej Nr 16 w Warszawie. (1-3) - 2415 -

ODGŁOSY Z GÓR

POEZJE

FELICJANA,

OFIAROWANE

Teofilowi Lenartowiczowi,

wysłyż z druku nakładem Księgarni i Składu Nut Gebethnera i Wolffa i sprzedają się we wszystkich księgarniach krajowych i zagranicznych, po cenie 50 kop., z przesyłką na prowincję 60 kop. (3-5) - 1595 -

Monografia Hemorroidów

Dziółko Dra. André Lebel, lekarza fakultetu Paryzkiego. Do nabycia we wszystkich księgarniach.—Skład Główny w Księgarni Gebethnera i Wolffa.

Taryfą celną Państwa Rossyjskiego pozycją 151, II Nr 36 i 37 upoważnione do prowadzenia.

Pigułki Dra Lebel z proszku rośliny Scordium i Pigułki Dra Lebel z ekstraktu tejże rośliny przeciw Hemorroidom sprzedają się we wszystkich Aptekach Cesarstwa.—Skład główny w Warszawie u A. F. Galle. (28-50) - 5617 -

Ogłoszenie.

W Biurze Warszawskiej Rady Wojenno-Okręgowej, w m Warszawie w domu rządowym przy Placu Saskim, 5 (17) Kwietnia r. b., odbędzie się ogłosza bez przetargu licytacja, z dozwoleniem i deklaracji opieczętowanych na przedsiębiorstwo ryczałtowe wzniesienia w miasteczku Ciechocinku powiatu Radziejewskiego, gubernji Warszawskiej, niżej wymienionych budowli:

- 1) Dwóch, mogących pomieścić 150 wojskowych, drewnianych szałasów (baraków) z dachami gontowymi, na podkładach kamiennych.
- 2) Drewnianej z dachem gontowym, kuchni na fundamentie kamiennym z ceglana podstawą.
- 3) Drewnianej z dachem gontowym kloaki na kamiennej jamie; i
- 4) Drewnianego parkanu z dwiema w nim bramami.

Wartość wszystkich wymienionych budowli obrachowaną jest według anszlagu na rs. 9,824 kop. 82.

Wszystkie roboty dotyczące się budowli, powinny być we wszystkim wykonane zgodnie z objawionym przed licytacją projektem i anszlagiem ukończone przed 15 Czerwca r. b. Licytacja rozpocznie się o godzinie 11-iej rano i prowadzić się będzie od summy anszlagowej rs. 9,824 kop. 82.

Deklaracje opieczętowane powinny być złożone przed wyżej oznaczonym na rozpoczęcie licytacji terminem.

Pragnący uczestniczyć w licytacji powinni podać prośbę na papierze stemplowym wartości jednego rubla i przytem złożyć kwalifikację swego stanu i wadium, które jest oznaczone na tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt pięć rubli w gotówiznie lub w znakach pieniężnych, dozwolonych do przyjmowania przy operacjach skarbowych.

Deklaracje opieczętowane powinny być napisane według wzoru ustanowionego, na papierze stemplowym wartości jednego rubla, z oznaczeniem wyraźnie deklarowanej summy dostawy i z dołączeniem wyżej wspomnionego wadium w stosunku dwudziestu procentów deklarowanej summy dostawowej i kwalifikacji stanu osoby podejmującej się dostawy.

Jeżeli wypadek licytacji uznany będzie za korzystny dla skarbu, to licytacja ostatecznie zatwierdzoną zostanie przez Warszawską Radę Wojenno-Okręgową.

Projekt z anszlagiem i warunki, które będą przy licytacji okazywane, można oglądać i czytać w dnie posiedzeń w Okręgowym Inżynierskim Zarządzie Warszawskiego Okręgu Wojennego, mieszczącego się w Warszawskiej Aleksandryjskiej Cytadeli. (2-3) - 2433 -

Zarząd Wód mineralnych

w Ciechocinku,

Podaje do wiadomości, że w dniu 14 (26) kwietnia r. b., o godzinie 11-tej z rana, odbędzie się przed Zarząd wód mineralnych w Ciechocinku, licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus, napisane na papierze stemplowym w formie obowiązującej, na dostawę dla łaźni w r. b.:

- a) Węgla kamiennych maszynowych w bryłach, korey Warszaws. 1775 od kop. 87 1/2 za korzec; -b) drzewa opałowego, sosnowego, sażeni kub. m. r. 15, od rs. 15 za sażen,
- c) oliwy Lecker, funtów 150, od kop. 26 1/2 za funt, 10ju funtów 35 od kop. 15, konopi funtów 30, od kop. 18, blejwasu funtów 25, od kop. 20, skóry masyrchtowej funtów 20, od rs. 1 kop. 50 za funt, oleju lnianego 1/2 wiadra, od rs. 4 kop. 90 za wiadro.

Vadium wymagane do dostawy węgla jest w kwocie rs. 152 kop. 50, do dostawy drzewa rs. 22 kop. 50, do dostawy materiałów smarowych i dychtunkowych rs. 10.

Blizsze warunki mogą być przejrane każdodziennie prócz Świąt, w Biurze Zakładu warzelnii soli.—W Ciechocinku d. 11 (23) marca 1871.—Przydujący, **Rejewski.** (3-3) - 2160 -

W dniu 6 (18) Kwietnia 1871 roku, o godzinie 10-tej rano, sprzedana zostanie w drodze przymuszonego wywłaszczenia w Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I-szym,

Nieruchomość

w mieście Warszawskie przy ulicy Piwnej położona, Numerem hipotecznym 100 oznaczona, składająca się z Domu frontowego murowanego o 3-ch piętach i Oficyną takiejże dwu-piętrowej. Licytacja rozpocznie się od summy rs. 8,172 kop. 39 1/3, jako 2/3 części zniżonego szacunku. Wadium należy złożyć w kwocie rs. 1,500. Warunki sprzedaży przejrane być mogą w Biurze Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I-go, oraz u podpisanego Patrona, pod Nrem 1771A w Warszawie mieszczącego. **Henryk Hoffmann, Patron.** (2-2) - 2306 -

W Trybunale Cywilnym w Warszawie w Wydziale I-szym, pod Nrem 549 przy ulicy Długiej, odbędzie się sprzedaż, zawsze o godzinie 10-iej rano, mianowicie:

W dniu 15 (27) Kwietnia 1871 roku:

Nieruchomości Nr 2935, 2936,

w Warsze przy ulicy Czernańskiej położonej, wraz z Browarem, obejmującej łokci kwadratowych 30,628. Wadium rs. 2,000. Licytacja zacznie się od summy rs. 14,716 kop. 12, jako szacunku zniżonego.

W dniu 27 Kwietnia (9 Maja) 1871 roku:

Kolonji Zielonka,

na terytorjum Dóbr Mamki w Gminie Brudno Parafji Kobyłka w Okręgu Warszawskim położonej, z której czynsz opłaca się rocznie rs. 120. Obejmującej Gruntu około dziesiątyn 60 (morgów 120). Wadium rs. 300. Licytacja zacznie się od summy rs. 447 kop. 20, jako 2/3 części taksy.

W dniu 19 (31) Maja 1871 roku:

Nieruchomości Nr 203, 1/2 lit. A. w Łowiczu,

przy ulicy Koński Targ położonej, obejmującej rozległości Gruntu łokci kw. 158,974, wraz z Ogrodem owocowym i warzywnym, oraz Zabudowaniami. Wadium rs. 1,500. Licytacja zacznie się od summy rs. 11,386 kop. 70, jako 2/3 części taksy.

W tymże samym dniu 19 (31) Maja 1871 roku:

Nieruchomości Nr 203 1/2 lit. C,

w Łowiczu położonej, obejmującej rozległości Gruntu łokci kw. 159,452, z których Ogród warzywny w części owocowy, zajmując przestrzeni na długość łokci 400, a szerokości łokci 175. Zabudowania: Dom od ulicy Koński Targ, Szopa odkryta i inne. Wadium rs. 1,000. Licytacja zacznie się od summy rs. 8,415 kop. 34 1/2, jako 2/3 części taksy.

W dniu 21 Maja (2 Czerwca) 1871 roku:

Nieruchomości czyli Młyna Parowego Amerykańskiego,

w mieście Łowiczu pod Nrem 203 1/2 lit. B położonego, składającego się z Budynku czyli Młyna Parowego Amerykańskiego massiw murowanego, o 3-ch kominach z trzech kondygnacji, Budynku parterowego murowanego, Przybudowania z tyłu głównego budynku murowanego, Przystawki przy Kółłowni murowanej i rozmaitych jeszcze realności. Gruntu jest łokci kw. 119,869 i dwa Ogrody, oraz Dziedzinniec. Wadium rs. 5,000. Licytacja zacznie się od summy rs. 59,226 kop. 16 1/3, jako 2/3 części taksy.

Warunki przejrane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I-go, pod Nrem 549, i u podpisanego Obróńcy przy Rządzącym Senacie, w Warszawie pod Nrem 1775 przy ulicy Śto-Jerskiej zamieszkałego. (2-3) - 2316 -

W dniu 5 (17) Kwietnia 1871 r., o godzinie 2-iej z południa, w Wydziale II-gim Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W-ym Sadkowskim, Assesorem Delegowanym, sprzedana zostanie w drodze działów:

Nieruchomość,

w Warszawie pod Nrem 2822 przy ulicy Zajęczej położona, składająca się z Domu frontowego parterowego z Facjatką i Oficyną, drewnianego, i drugiego, z Domu drewnianego, gontami krytych, o Parterze i Mieszkaniach poddasznych, z dwóch Oficynek parterowych drewnianych pod gontem, oraz innych Zabudowań gospodarskich. Całkowita rozległość Nieruchomości wynosi łokci kwadr. 3,712. Wadium do licytacji wynosi rs. 600, a licytacja rozpocznie się od summy rs. 1420 kop. 41 1/2, jako zniżonej taksy. Blizsze objaśnienie powzięsze można w Biurze Podpisarza Wydziału II-go Trybunału Cywilnego, w Warszawie pod Nrem 549 urzędującego, oraz u podpisanego sprzedającego dyrygującego Adwokata, w Warszawie pod Nrem 1779 zamieszkałego. **Stanisław Rotwand, Adwokat.** (1-1) - 2445 -

OBWIESZCZENIE.

Wójt Gminy Jabłonna

podaje do wiadomości, że na zasadzie uchwały Rady Familijnej, oraz z mocy wyroku Sądu Gminnego, w dniu 8 (30) Kwietnia r. b., o godz. 10-iej z rana, w Kolonji Józefin Nr 1, Gminie Jabłonna, odbyta zostanie licytacja, na sprzedaż inwentarza żywego, oraz sprzętów domowych i gospodarskich, pozostałych po Juljannie 1-go ślubu Wiśniewskiej, 2-go Ostrowskiej, o przybycie na którą, mających chęć licytowania uprasza. **Dąbrowski.** (1-3) - 2449 -

Obwieszczenie.

Podaje się do publicznej wiadomości, iż w dniu 7 (19) Kwietnia r. b., o godzinie 10-iej rano, przed Sądem Gminnym Czyste, odbywać się będzie licytacja głośna, na wydzierżawienie Gruntu około dziesiątyn 1 1/2 (3 morgi), we wsi Wołki położonego, na lat pięć.

Licytacja rozpocznie się od rs. 45. Wadium należy złożyć rs. 15. Blizsze warunki przejrane być mogą w Kancelarji Zarządu Gminy, każdodziennie, z wyłączeniem świąt. **Kamiński.** (1-3) - 2450 -

Potrzebny jest zaraz

BUCHHALTER,

znający dokładnie języki: ruski i polski, wyznania chrześcijańskiego, w średnim wieku. Kwalifikujący się kandydaci z należytymi świadectwami, mogą się zgłosić do Redakcji „Kurjera Warszawskiego.“ (3-3) - 2403 -

BAZAR

Stowarzyszenia Spożywczego „Merkury“

ulica Senatorska, obok Resursy Kupieckiej, otrzymał do sprzedaży na łokcie rozmaite gatunki: **Rypsu, Lustrzyn, Kamlotu i Adamaszku,** po cenach nader przystępnych z nowej fabryki. (1-3) - 2465 -

Z powodu choroby właścicielki, jest do sprzedania na warunkach bardzo przystępnych, **WIEŚ**, dziesiątyn 450 (włók 30) Gruntu, z Łasami i Rzeką spławną w bliskości, położona w powiecie Oszmianskim Gubernji Wileńskiej. Ktoby chciał powziąć bliższą wiadomość, raczy się zgłosić na Krakowskie Przedmieście, do domu Nr 3. Z bramy drugie drzwi na lewo. (1-1) - 2452 -

Rs. 510 Kop. 92

żądane jest na zastąpienie w takiej wysokości Summy Szpitala S-go Rocha, z bezpieczeństwem hipotecznym na 1-szym Numerze Domu w Warszawie. Pragnący wypożyczyć takową, raczą adresy zostawić w Kantorze Loterji Skokowskiego, róg ulicy Długiej i Miodowej. (1-1) - 2470 -

Są **KAPITAŁY** do wypożyczenia: Rs. 4,000, 7,500 i 15,000, na hypoteki domów; również są **DOMY** do zamiany na Domy mniejsze i większe, z dopłatą; potrzebne są także **MAJĄTKI ZIEMSKIE** do zamiany na Domy w Warszawie. Wiadomość pod Nrem 18 przy ulicy Podwał, w Fabryce Rzm. Także są potrzebne **KOLONJE** do nabycia lub dzierżawy. (1-1) - 2469 -

Z powodu wyjazdu jest do sprzedania w Gubernji Siedleckiej, **KOLONJA** mieszkalna, mająca dziesiątyn 45, (włók 3), z ładnym Zasiwem ozimem i jarem, z Zabudowaniami gospodarskimi, za sumę **Rs. 1,800**, a z inwentarzem według oddzielnej ugody. Wiadomość w Warszawie, w Handlu Win Jaworskiego, przy rogu ulic: Nowolipie i Mylnej, **Numer domu 2468**, i na gruncie Wsi Nowe Litewniki w Okręgu Łosickim, Parafji Sainawskiej. (2-3) - 2329 -

W mieście gubernjalnem Siedlcu, przy szosie Warszawsko-Terespolskiej, około Magazynu Solnego, jest do sprzedania z wolnej ręki,

Dom nowy drewniany,

składający się z 4-ch Pokoi, 2-ch Kuchni, 2-ch Spizarni, 2-ch Stajni, 2-ch Piwni, 2-ch Wozowni, 2-ch Drwalni i Ogrodu warzywnego. Wiadomość u Rejenta Miłkowskiego, w Siedlcu. Szacunek Domu Rs. 2,000. (2-3) - 2348 -

Ktoby sobie życzył nabyć **POSSESJE** na Pradze w bliskości Kolei Petersburgskiej, pod bardzo korzystnymi i dogodnymi warunkami, raczy się zgłosić na Stare-Miasto pod Nr 63, do Pani Buczyńskiej. — Tamże potrzebną jest **POZYCZKA 1,200 Rs.**, na spłacenie z pierwszego Numeru hypoteki i na tenże umieści się. (5-6) - 2167 -

MAGAZYN MEBLI będący wda-

niej w pałacu Krasińskich, a teraz istniejący przy ulicy Żórawiej, piąty dom od placu S-go Aleksandra, Nr 1613 (nowy 10), sprzedaje różne Meble własnego wyrobu, Garnitury mahoniowe, orzechowe i palisandrowe nowego fasonu, po cenie kosztu. Są także Toalety, Biurka, Komody, Szafy, Kredensy, Stoły obiadowe i inne Meble. Tamże jest Garnitur używany i antyk Kantorek ozdobny; oraz przyjmuje wszelkie obstalunki. (3-6) - 2094 - **Adam Lewanowicz.**

Z powodu wyjazdu są do sprzedania

M e b l e

z kilku pokoi w bardzo dobrym stanie. Ogrodowa Nr 15 nowy 1-sze piętro wchodząc po prawej stronie. (3-3) - 2369 -

